

Hodnocení účasti reprezentace

mužů U 20

na ME v Moskvě 8. – 17.7. 2005

1. Místo a datum konání, seznam účastníků

Finálový turnaj se uskutečnil 8. – 17.7. 2005 v moskevské oblasti Čechovo.

Seznam účastníků:

Hl.trenér František Rón

As. Trenéra Petr Treml

As. Trenéra Jan Ulrych

Vedoucí Roman Macoun

Fyzioterapeut René Kacián

Hráči: David Marek (USA)

Andrej Vukotič (USK)

Jan Rotrekl (Houseři)

Jaromír Fohler (BK Prostějov)

Petr Boháčik (NH Ostrava)

Radim Kramný (Opava)

Ondřej Procházka (Č.Budějovice)

Pavel Pumpřla (BK Prostějov)

Vladimír Sismilich (A+)

Rostislav Uhlíř (NH Ostrava)

Jan Tomanec (BK Děčín)

David Šteffel (Charleville)

2. Přehled výsledků ČR, statistika ČR, konečné pořadí

08.07.2005	vs BLR	52-72
09.07.2005	vs ITA	52-73
10.07.2005	vs LTU	57-101
12.07.2005	vs CRO	56-72
13.07.2005	vs TUR	65-73
14.07.2005	vs UKR	71-79
16.07.2005	vs BLR	59-76
17.07.2005	vs UKR	50-76

Name	G	Min	2P FG		3P FG		FT		Reb			AS	PF	TO	ST	BS	Pts	Avg
			M/A	%	M/A	%	M/A	%	O	D	Tot							
Steffel, D.	7	198	32/85	37.6	0/6	0.0	13/24	54.2	13	31	44	4	27	21	3	3	77	11.0
Bohacik, P.	8	202	23/42	54.8	2/11	18.2	17/29	58.6	10	19	29	5	23	16	5	3	69	8.6
Marek, D.	7	200	7/24	29.2	7/32	21.9	11/16	68.8	6	11	17	16	15	22	7	0	46	6.6
Pumprla, P.	8	179	18/43	41.9	1/12	8.3	12/22	54.5	13	5	18	10	24	17	12	2	51	6.4
Tomanec, J.	8	178	10/33	30.3	6/20	30.0	5/10	50.0	10	32	42	12	33	9	6	11	43	5.4
Sismilich, V.	8	179	11/27	40.7	6/15	40.0	1/3	33.3	5	18	23	6	20	14	5	3	41	5.1
Uhlir, R.	5	65	2/8	25.0	5/9	55.6	6/7	85.7	2	1	3	3	9	3	4	0	25	5.0
Prochazka, O.	8	149	6/15	40.0	6/21	28.6	8/10	80.0	2	10	12	10	14	13	4	0	38	4.8
Kramny, R.	4	50	7/14	50.0	0/0	0.0	2/3	66.7	2	10	12	1	12	3	0	3	16	4.0
Fohler, J.	7	59	9/19	47.4	1/2	50.0	2/2	100.0	5	5	10	4	7	4	0	0	23	3.3
Rotrekl, J.	8	99	5/18	27.8	2/9	22.2	5/6	83.3	7	8	15	1	17	4	5	0	21	2.6
Vukotic, A.	6	68	4/16	25.0	0/4	0.0	4/5	80.0	1	5	6	6	0	9	8	0	12	2.0
TEAM									13	10	23		0	3	2			
TOTAL	8		134/344	39.0	36/141	25.5	86/137	62.8	89	165	254	78	201	138	61	25	462	
AVERAGE			17/43		5/18		11/17		11	21	32	10	25	17	8	3	58	

Konečné pořadí družstev na ME bylo následující:

1. Rusko	9. Španělsko
2. Litva	10. Slovinsko
3. Srbsko a Č.H.	11. Chorvatsko
4. Izrael	12. Turecko
5. Řecko	13. Německo
6. Francie	14. Bělorusko
7. Lotyšsko	15. Ukrajina
8. Itálie	16. Česká Republika

3. Zhodnocení herního výkonu zúčastněných družstev

Obecné charakteristiky:

Družstva na 1. až 12. místě se opírala o výkony hráčů s většími zkušenostmi z těžkých prvoligových a evropských pohárových zápasů.

Družstva z konce tabulky takové hráče postrádala, resp. výkonnost těchto hráčů byla značně kolísavá.

Trend ve složení týmu se stále více ubírá k univerzálnosti hráčů.

Extrém byl např. vidět u družstva Litvy, kde v určitých úsecích zápasu dirigoval hru hráč na pozici 4. Také další družstva stále více sázela na výškově „vyrovnanou“ sestavu (195 – 205cm). Obecně lze říci, že oproti loňskému ME se hra většiny družstev posunula více k dynamickému pojetí hry v útoku, s výborným pohybem pivotů od perimetru k vnitřnímu prostoru a naopak.

V obranné fázi hry byla stále více vidět zónová obrana 2 – 3 (např. Ruský tým hrál tuto obranu většinu času finálového zápasu). Byly praktikovány osobní obrany Denial Def. a Help Def. s mnohem větší

agresivitou a zdvojováním při výškové nerovnováze (dolní postavení), pokud týmy hrály v „menší“ sestavě. Díky už výše popsaným trendům bylo stále více clon (na hráče s míčem i bez míče) řešeno přebíráním. Samozřejmě nevymizelo další řešení clon. Hráči vyspělých družstev dokázali okamžitě reagovat a volili správné obranné řešení v různých situacích (postavení clony na hřišti, pohyb útočníka, chyba v řešení a následná činnost obránce, atd.).

4. Zhodnocení herního výkonu RD ČR

Herní výkon byl ovlivněn tím, že oproti loňskému ME nebylo tolik času na přípravu a výrazně se snížil objem tréninkového zatížení. Zásady pro útočnou fázi a obranné činnosti byly podobné, ale nebyla možnost tyto zásady u hráčů zafixovat ve větším opakování i zatížení v tréninkovém procesu. Museli jsme tento fakt vzít jako objektivní skutečnost, protože byl změněn systém pořádání ME. Hráče na ME 2004 jsme připravovali při VT a zápasech 20 měsíců, na ME 2005 6 měsíců.

Příprava v průběhu sezóny nemohla proběhnout kvalitně, nebylo možné nalézt termín, kdy bylo možné mít více srazů (hráči hráli v různých soutěžích Extr.St.D, NL, I.liga). Měli jsme pouze 2 srazy – v listopadu 4 dny, v únoru 2dny VT a potom 2 utkání v Německu.

Po sezóně jsme čekali, až většina hráčů bude mít po maturitních zkouškách a přípravu začali 21.5. 2005. V časovém úseku do zahájení ME však příprava proběhla podle plánu a byla velmi kvalitní, zejména dva přípravné turnaje (Rusko, Řecko). Na turnajích jsme podávali kvalitní výkony, s trenéry jsme se shodli, že kvalitnější než v přípravě na ME 2004.

Při koncipování herního výkonu jsme vycházeli z vytvoření určité „osy“ týmu – hráčů, kteří hráli na ME 2004, kteří měli odehráno množství mezinárodních zápasů. Byli to hráči: Šteffel, Marek, Tomanec, Procházka.

V přípravě jsme neměli dostatečný prostor pro rozvoj rychlostní vytrvalosti, i když proběhlo krátké rekondiční VT. Ještě v přípravných zápasech jsme dokázali efektivně zakončit RP a měli dostatek času na PÚ díky rychlému přechodu z obrany do útoku. Na ME jsme téměř neskórovali právě z těchto situací a to se také odrazilo ve velmi malém počtu nastřílených bodů.

V postupném útoku jsme chtěli vycházet ze schopnosti skórovat již uvedené „osy“ týmu, takže většina útočných akcí nabízela první střelecké pozice právě těmto hráčům a často jsme také hráli na dva rozehrávače – Marek na pozici shooting guard (tato varianta se velmi osvědčila v přípravných zápasech proti silným soupeřům). Bohužel jejich střelecká forma byla kolísavá a někdy, zřejmě pod dojmem „my jsme ti zkušenější“,

nepřihráli do pozice lépe postaveným spoluhráčům. Na druhou stranu se často ostatní hráči rádi „schovali“ a nikdo nebyl ochoten (nebo schopný?) převzít roli zkušenějšího hráče (snad jenom Boháčik v některých zápasech). V průměru na utkání jsme dali o 14 bodů méně než na loňském ME.

Na základě zkušeností z loňského ME a přípravných zápasů jsme se zaměřili hlavně na zamezení tzv. jednoduchých košů soupeře a řešení clony na hráče s míčem. Podařilo se nám zastavit RP soupeřů (až na zápas s Litvou), slušně řešit clony na hráče s míčem, ale propadli jsme v doskakování obranném i útočném (odstavování hráčů po střelbě). I tak jsme na letošním ME měli lepší průměr obdržených košů na zápas než na loňském (76 x 84). V obraně jsme praktikovali osobní obranu Denial Def. na $\frac{3}{4}$ hřiště a zónovou obranu 2 – 3 a často jsme soupeři nedovolili úspěšně rozehrát akce změnou os. obrany na zónovou.

Hráči:

Přímo na ME (i když určité signály jsme zaznamenali už při dvojutkání na Slovensku těsně před odletem na ME) v družstvu zcela selhaly interpersonální vztahy a teamwork, který měl vyhrávat důležité zápasy, chyběl. Nepomohly týmové ani individuální pohovory s hráči. Zřejmě to také zapříčinil příliš velký důraz na role hráčů v „ose“ družstva. V momentě, kdy se jim nedařilo, se někdy až příliš tlačili do zakončení a ostatní hráči neměli tendenci jejich roli převzít. Samozřejmě i já, jako trenér jsem zkušenější hráče na hřišti „předržoval“ s myšlenkami na to, že „teď už jeho výkonnost přijít musí...“.

Zdálo se mi, že pro některé hráče skončilo ME tím, že se na něj dostali a s výsledky si hlavu nelámali (často po utkání měli někteří v očích slzy, někteří se vesele bavili a vytáhli svačinu). Byly i další věci v přístupu některých hráčů, které mi zarážely (3,5 hodiny před zápasem plný talíř hovězího masa a dortů, atd.) a některé hraničily s arogancí – na dotaz: „Proč se bavíš na lavičce a nesleduješ hru?“ mi bylo odpovězeno – „Trenéře, vždyť je to stejně o 30“. Jsem velmi zklamaný, že jsme neudrželi skupinu A, ale ještě více právě z atmosféry v družstvu a přístupu některých hráčů.

5. Zhodnocení práce RT

Realizační tým pracoval v podobném složení jako na loňském ME, ale postrádali jsme osobu, jako Head of Delegation, kterou loni výborně představoval Pavel Burda. Na těchto akcích je nutné mít i „diplomatické“ zázemí blízké funkcionářům FIBA a rozhodčím.

Dalším, kdo chyběl, byl Martin Augustin jako videoanalytik, který nám loni zpracovával zápasy soupeřů a byl přínosem do „trenérských“ diskusí při přípravě zápasů.

RT, který se zúčastnil přípravy a ME pracoval naprosto bezchybně a všem chci moc poděkovat za vynikající profesionální práci.

6. Poznatky, návrhy, doporučení pro další činnost.

K přípravě U 20:

- a. Vzhledem k reorganizaci soutěží FIBA (akce každý rok) a specifické této kategorie – maturity, přijímačky, bude těžké zvýšit objem přípravy. Myslím si, že při sladění termínových listin (repre přestávky?), by bylo možné mít více akcí v průběhu sezóny a tím objem zvýšit.
- b. Hráči postrádají zápasové zkušenosti z těžkých utkání, resp. minutáž v těchto zápasech. Navrhuji zjistit zkušenosti ze Slovenska, kde v loňské sezóně hráli soutěž hráči do 20ti let. Určitě by to byla dobrá konfrontace a pomohlo by to také trenérům reprezentací U20 a U18 ve sledování a výběru hráčů.

Vzhledem k výsledkům všech chlapeckých juniorských kategorií:

- c. Zjistit členskou základnu začínajících basketbalistů a porovnat s předešlými roky. Mám signály, že je čím dál tím méně dětí v nábořech (alespoň v některých krajích). V této souvislosti zvýšit aktivitu ČBF směrem k MŠMT s cílem popularizace a prosazování basketbalu ve školách (besedy, kroužky, atd.). Myslím si, že tam „prohráváme“ souboj o talenty i s florbalem.
- d. Zavést funkci profesionálního ústředního trenéra mládeže, který by řídil a posuzoval práci SCM, dlouhodobě sledoval růst talentovaných hráčů (centrální testování?), ve spolupráci s metodikem zajišťoval zahraniční stáže pro trenéry SCM, atd..
- e. Jako chybné rozhodnutí považuji neomezený počet cizinců v první lize. Argumenty skupiny funkcionářů, kteří toto prosazují mě nepřesvědčily, že je to správná cesta a reakce některých federací v Evropě to potvrzuje (rychle se snaží počet cizinců omezovat, aby mohli „žít“ jejich reprezentace).

Jedním z argumentů je právo EU, ale striktní to asi zcela nebude, když např. hokejisté mohou mít pouze 3 cizince a mnoho

basketbalových federací podmiňuje start družstva počtem domácích hráčů na zápisu o utkání. Na Slovensku šli dokonce tak daleko, že družstvo I.ligy musí mít na zápisu dva hráče do 20ti let.

Dalším argumentem je, že zahraniční hráči předávají zkušenosti mladým. Ano, hráči typu Whitfielda, Johnsona, Mujagiče, Callahana, Warricka a pár dalších hráčům mohou dát mnoho, ale bude mnohem více cizinců, kteří hráčům nedají nic.

Vážným argumentem je, že hráči kteří přicházejí z juniorské Kategorie, nejsou připraveni na basketbal seniorský. V tomto případě bych navrhol, aby se na zlepšení této situace podílely také kluby I.ligy. Trenéři mládeže potřebují kvalitní stáže, musí se organizovat semináře s trenéry ze zahraničí (Srbsko, Litva, USA, atd.) a měla by probíhat kvalitní kontrola růstu talentů (kontrolní testovací srazy, zahraniční turnaje, soutěž hráčů do 20ti let). Prostředky na tyto činnosti by kromě jiných zdrojů mohly vzniknout tak, že za licenci ČBF pro 4. zahraničního hráče by klub zaplatil např. 30tis., 5. hráče 40tis., 6. hráče 50tis., atd.

- f. Bude nutné vytvořit určité „plénium“ trenérů a funkcionářů, kteří vyhodnotí výsledky juniorských reprezentací jako celek, s následnými východisky. Domnívám se, že by bylo chybné čekat na „dobrý ročník“ a až potom se přihlásit do FIBA soutěží, protože i ve stávajících reprezentacích jsou talentovaní hráči s dispozicemi hrát vrcholový basketbal a znemožněním jejich konfrontace se zahraničními hráči bychom mohli jejich růst zastavit.

Z Á V Ě R

Neudržení reprezentace U20 v A skupině beru jako neúspěch a pokud SBT shledá, že došlo v průběhu přípravy a samotného ME k vážným chybám ve vedení družstva, přenechám místo hlavního trenéra někomu dalšímu.

František R ó n
Hlavní trenér